Zajęcia 13

Temat: Sortowanie 2
Czas trwania: 2x45 min
Cel zajęć:

projektuje i programuje proste problemy z różnych dziedzin, stosuje przy tym: instrukcje wejścia/wyjścia, wyrażenia arytmetyczne i logiczne, instrukcje warunkowe, instrukcje iteracyjne, tablice, rekurencję, pisze własne funkcje rekurencyjne, stosuje algorytmy sortowania, wyznacza złożoność obliczeniową, testuje poprawność programów dla różnych danych, posługuje się zintegrowanym środowiskiem programistycznym przy pisaniu, uruchamianiu i testowaniu programów;

Efekty:

- umie uruchomić potrzebne oprogramowanie,
- umie napisać program z wykorzystaniem algorytmu sortującego,
- zna porządek częściowy i liniowy,
- zna algorytm sortowania przez wstawianie, scalanie i szybkie.

Formy i metody pracy: praca samodzielna, dyskusja, omówienie

Zadania do wykonania na zajęciach	Treści programowe
1. Wirgiliusz	M.3, P.2.14, A.3.4
2. Układanie kart	M.3, P.2.14, A.3.4
3. Równoważne teksty (rtezad)	M.3, P.2.14, A.3.4

Materiały do zajęć:

https://www.main2.edu.pl/main2/courses/show/7/13/

Zadania do wykonania w domu:

Czekolada (X OI):

https://szkopul.edu.pl/problemset/problem/8AKFvYX1GKjeakIidXGH5_h7/site

Lotniska (X OI):

https://szkopul.edu.pl/problemset/problem/YtuyhoaeeDNR5zcXbKEewOdA/site

ZADANIA I ROZWIĄZANIA:

Zadanie 1. Wirgiliusz

Limit pamięci: 128MB

Ojciec Wirgiliusz,
uczył dzieci swoje,
a miał ich wszystkich
prawdziwe roje,
takie malutkie,
i takie wielkie,
takie grubiutkie,
i takie cienkie.

Piosenka tradycyjna

Wszystkie dzieci Wirgiliusza postanowiły zamieszkać w Bajtomiu w pięknych domkach na nowo wybudowanej ulicy Bajtockiej. Razem z nimi zamieszka również Wirgiliusz. Ponieważ ojciec zamierza często odwiedzać wszystkie swoje dzieci, chciałby znaleźć taki dom jednego z nich, aby mieć możliwie blisko nich wszystkich.

Ojciec Wirgiliusz chce zminimalizować sumaryczną odległość do wszystkich swoich dzieci i poprosił Ciebie, abyś napisał stosowny program.

Wejście

Pierwszy wiersz zawiera liczbę całkowitą r ($1 \le r \le 10^6$) oznaczającą liczbę dzieci Wirgiliusza. Drugi wiersz zawiera r całkowitych numerów domów s_1, s_2, ..., s_i, ..., s_r, w których one mieszkają ($1 \le s_i \le 1\,000\,000\,000$). Zauważ, że różne dzieci mogą mieszkać w tych samych domach.

Wyjście

W pierwszym i jedynym wierszu wyjścia Twój program musi wypisać minimalną sumę odległości optymalnie położonego domu Wirgiliusza od wszystkich dzieci. Odległość między dwoma domami o numerach s_i i s_j wynosi $d_{ij} = |s_i - s_j|$.

Przykład

Wejście	Wyjście
3 2 4 6	4

Rozwiązanie

Rozwiązanie niepoprawne: wybór mieszkania leżącego najbliżej średniej wszystkich numerów.

Rozwiązanie wystarczające: Prosta obserwacja prowadzi do wniosku, że najlepszym wyborem miejsca zamieszkania dla Wirgiliusza będzie mediana wszystkich numerów. Wystarczającym rozwiązaniem będzie posortowanie tablicy `s[]` z `r` numerami mieszkań z użyciem STL, a następnie obliczenie sumy wszystkich różnic między miejscem zamieszkania Wirgiliusza i pozostałymi domami (poniżej fragment kodu).

```
sort(s,s+r);
vito = r / 2;
for (int i=0; i<r; i++)
  d = d + abs( s[i] - s[vito] );
cout << d;
```

Lepszym rozwiązaniem byłoby samodzielne wyznaczenie mediany z użyciem algorytmu Hoare'a (działającym w czasie O(n)) zamiast sortowania.

Zadanie 2. Układanie kart

Limit pamięci: 64MB

Mały Bitek dostał od rodziców talię kart. Ze zdziwieniem jednak zauważył, że karty zamiast tradycyjnych oznaczeń typu *król pik* są oznaczone kolejnymi liczbami całkowitymi. Szybko jednak bardzo mu się to spodobało.

Bitek grając w karty zawsze ustawia je od najmniejszej do największej. Stosuje przy tym popularną metodę:

- zakłada, że pierwsza karta jest już na swoim miejscu,
- każdą kolejną kartę przesuwa w lewo tak długo, aż znajdzie się ona na właściwej pozycji.

Bitek zauważył, że w trakcie porządkowania *i*-ta karta mija zawsze k_i innych kart. Bardzo go to zaintrygowało i teraz chciałby wiedzieć, ile łącznie takich „minięć" zostanie wykonanych dla całej potasowanej talii.

Wejście

W pierwszym wierszu znajduje się jedna liczba całkowita n – liczba kart ($1 \le n \le 10^6$). W kolejnej linii znajduje się n różnych liczb całkowitych x_i – wartości kolejnych kart ($1 \le x_i \le n$).

Wyjście

Jedna liczba całkowita oznaczająca łączną liczbę miniętych w trakcie układania kart.

Przykład

Wejście	Wejście
4 4 2 3 1	5

Rozwiązanie

Rozwiązanie wolne: Możemy zliczać wszystkie minięte elementy symulując sortowanie przez wstawianie. Takie rozwiązanie zyska 20 punktów.

```
insertion_sort (T[], n)
i ← 1
wynik ← 0
    dopóki i < n // wykonaj n-1 krotnie
    j ← i - 1   // liczby do i-1 włącznie są uporządkowane
```

```
    k ← T[i]    // zapamiętaj i-tą liczbę do wstawienia
    // dopóki nie dojdziesz do początku ciągu
    // i element badany jest większy niż element wstawiany
    dopóki j ≥ 0 i T[j] > k
        T [j + 1] ← T [j] // przesuń badany element o jeden w prawo
        j ← j - 1
        wynik ← wynik + 1 // zapamiętaj kolejne przesunięcie
        // element wstawiany zapisz na ostatniej zapamiętanej
pozycji
    T [j + 1] ← k
    i = i + 1
zwróć wynik
```

Rozwiązanie szybkie. Przeanalizujmy proces sortowania przez zliczanie. Zwróćmy przede wszystkim uwagę na proces scalania dwóch posortowanych ciągów. Jeżeli założymy, że scalane ciągi znajdują się w sortowanej tablicy bezpośrednio po sobie, to zabranie elementu z pierwszego z nich do sortowanej tablicy nie spowoduje „minięcia" żadnego z elementów drugiej tablicy. Z kolei element zabrany z drugiego ciągu mija jednocześnie wszystkie nie zabrane jeszcze elementy z ciągu pierwszego. Dzięki temu uzyskamy złożoność sortowania przez scalanie: O(*n* log *n*).

```
scal(t[],P,L)
  //przepisz dane do tablicy pomocniczej
  dla i=P, P+1, …, L wykonaj pom[i] ← t[i]
  //znajdź środek
  s ← (P+L)/2
  //zacznij od początku lewego i prawego ciągu
  i ← L, j ← s+1, k ← L
  //dopóki nie skończy się lewy lub prawy ciąg
  dopóki i ≤ s i j ≤ P
    //wybierz mniejszy element z prawego lub lewego ciągu
    //i przepisz go do tablicy wynikowej
    jeżeli pom[i] ≤ pom[j]
      t[k] ← pom[i], i←i+1,
    przeciwnie
      t[k] ←pom[j],j←j+1
      // policz elementy, które mija w tym momencie pom[j]
      policz ← policz + (s-i+1)
    k ← k+1
  //przepisz pozostałe elementy
  dopóki i ≤ s
    t[k] ← pom[i], i←i+1, k ← k+1
  dopóki j ≤ P
    t[k] ←pom[j], j←j+1, k ← k+1
```

Główna część algorytmu merge-sort:

```
mergesort(L, P)
jeśli jest więcej niż jedna liczba do posortowania
znajdź środek
posortuj lewą część
posortuj prawą część
scal posortowane ciągi
```

Zadanie 3. Równoważne teksty

Dostępna pamięć: 256MB

Dwa teksty *a* oraz *b* nazwiemy równoważnymi, jeżeli spełniają jeden z dwóch warunków:

1. są identyczne,
2. jeżeli tekst *a* podzielimy na dwie równej długości części a_1 i a_2, a tekst *b* podzielimy podobnie na teksty b_1 i b_2, to jeden z warunków będzie poprawny:
   - a_1 i b_1 oraz a_2 i b_2 będą równoważne

     lub
   - a_1 i b_2 oraz a_2 i b_1 będą równoważne.

Sprawdź, czy podane dwa teksty są równoważne według powyższej definicji!

Wejście

W dwóch wierszach wejścia znajduje się po jednym tekście. Teksty mają długość od 1 do $2 \cdot 10^5$ znaków i składają się wyłącznie z małych liter alfabetu łacińskiego. Długości tekstów są równe.

Wyjście

Wypisz jedno słowo: TAK lub NIE, odpowiedź na pytanie, czy podane teksty są równoważne.

Przykład

Dla danych wejściowych	poprawnym wynikiem jest
`abcd` `cdba`	`TAK`

Dla danych wejściowych	poprawnym wynikiem jest
`abcd` `acbd`	`NIE`

Objaśnienie przykładu 1

Tekst abcd rozkładamy na ab i cd. Tekst cdba rozkładamy na cd i ba. W tym wypadku cd jest równoważne cd. Postępując tą samą metodą stwierdzimy, że ab i ba są równoważne.

Rozwiązanie

Zauważmy, że znacznie łatwiej będzie nam stwierdzić, czy dwa teksty o parzystej długości są równoważne, jeśli ich porównywane części weźmiemy do porównania w kolejności leksykograficznej. W tym wypadku po prostu powinny być sobie równe. To samo możemy zrobić rekurencyjnie dla ich podciągów. Spróbujmy więc uporządkować oba porównywane ciągi w opisany sposób i sprawdzić, czy po porównaniu otrzymujemy identyczne ciągi.

W poniższym algorytmie dla uproszczenia wykorzystana została funkcja `substr` oraz `min` z biblioteki STL.

```
sortuj (s[])
      n ← |s[]|
      jeżeli (n mod 2 = 1)
            zwróć s[]
      tekst x ← sortuj(s.substr (0, n/2))
      tekst y ← sortuj(s.substr (n/2))
      zwróć min (x+y, y+x)
```

Główna część programu:

```
tekst a, b
wczytaj (a, b)
jeżeli sortuj(a) = sortuj(b)
      wypisz „TAK”
przeciwnie
      wypisz „NIE”
```